

Иоан слушаше и се усмихваше. После почна отново да прелиства. ~~Като видя небето, украсено със звезди, със слънце и месец, и земята с треви, на дойда до човека, умът ми се губи, чудя се и не разбирам, как в едно малко тяло се вмести толкова висока мисъл, която обхожда цялата земя и възлиза по-високо от небесата? Де ли е привързан този ум? Как ли, като излезе от тялото, минава през покрива на стаята, преминава въздуха, минава през облаците, слънцето и месеца и през всички пояси и звезди, през ефира и всички небеса, и тоз час пак в тялото се намира?...~~

- Ето! - каза той - Намерих го. Слушай това място от словото на шестия ден.

"... Като ^{където} виждам небето, украсено със звезди, със слънце и месец, и земята с треви, на дойда до човека, умът ми се губи, чудя се и не разбирам, как в едно малко тяло се вмести толкова висока мисъл, която обхожда цялата земя и възлиза по-високо от небесата? Де ли е привързан този ум? Как ли, като излезе от тялото, минава през покрива на стаята, преминава въздуха, минава през облаците, слънцето и месеца и през всички пояси и звезди, през ефира и всички небеса, и тоз час пак в тялото се намира?..."

Иоан остави листовете и изгледа приятеля си.

- Ето. Такива мъже ще повикам около себе си като стана цар. Ще пратя млади хора в Константиновград, в Болоня, в Палермо, във всички страни, да съберат знания, да се учат. Бих искал да стана втори Симеон. При мене да се продължи делото на Иоан Екзарх и всички прочути български книжовници от старо време. Ние дадохме писменост на славяните. Ние сме най-будното племе на Хемуса. С мъдрост и благост, с любвеобилие и търпение, ние ще привлечем около нас светозарния огън на истината и доброто, всички даровити и надеждни люде, новите Методиевци, новите Кириловци и ще станем гнездо на светлина и просвета. Ето Василий и Витлеем в Рим сега грабят с пълни шеци от мъдростта на древните. Добре, че чичо ме послуша и ги изпрати. По-късно ще го моля настойчиво да изпрати и други. Той вече почна да разбира, че не само с оръжие и сила може да се постигне големия блин. Но от един човек не може всичко да се иска.. Ето дори великият Симеон е имал своите слабости. Как е ~~мъдър~~ ^{моцал} той, толкова мъдър и благороден, да лиши първородния си син Михаил от царска власт в полза на малодушния, на слабо-